

[Poulsgaard]

bryde os om at blive kaldt sindssyge? Derfor vil jeg appellere om, at man fik det ud af debatten og begyndte at kalde det psykiatrisk behandling i stedet for.

Jeg vil straks sige, at Fremskridtspartiet kan støtte lovforslaget. Vi er ikke glade for det lovforslag, der ligger her, vi er heller ikke glade for den lov, vi har, men der er ting, man ikke kan, og der er ting, der er nødvendige at have i et samfund. Dermed være ikke sagt, at vi synes, at det ligefrem er de vises sten, der er fundet her.

På fem minutter, hvad skal man tage fat på, hvad skal man slutte med? Fru Elsebeth Kock-Petersen kan ikke have ret meget forstand på psykiatriske patienter. Den tale, hun holdt som repræsentant for Venstre, fatter jeg simpelt hen ikke. Hvad er det, fru Elsebeth Kock-Petersen vil? Hvem er de normale? Hvor sætter vi grænsen? Ja, det må familien da gøre. Når man ved, hvad folk, der trænger til psykiatrisk behandling, kan finde på, er man altså nødt til at have nogle holdepunkter her i livet.

Jeg ved godt, Venstre gerne vil bevare amterne. Fru Elsebeth Kock-Petersen roste amterne og sagde, at det skulle blive liggende i amterne. Jeg synes, netop her er et område, som ikke skulle være under amterne. De stive amtsgrænser forhindrer tit, at familie og andre kan komme i forbindelse med dem, der er indlagt på en psykiatrisk afdeling. Det tror jeg nok kunne klares uden amtet.

Det, jeg i første omgang vil beskæftige mig lidt med, er den fiksering, der foregår. Den er nok nødvendig, men jeg tror også, at meget her i livet er tilpasning. Jeg beundrer de mennesker, der passer disse psykiatriske patienter. De udfører et stort stykke arbejde, som vi er mange der helst vil være fri for. Der er nogle mennesker, der udfører det arbejde, og det skal de have tak for.

Men når det er sagt, så tror jeg også, man skal se realistisk på det. For dem er en fiksering en dagligdags ting. Det er, ligesom når vi andre vasker os eller gør andre ting. Det er måske for at få ro et lille stykke tid, man fikserer en patient. At ligge i en spændetroje, som det jo er – man kalder det bælte, eller man kalder det handsker, eller man kalder det fodrem, man binder med, hvad man har – er ikke noget, der er særlig rart.

Jeg ved godt, at det er personalekrævende, hvis man skal væk fra fiksering, og derfor sagde

jeg også i min indledning, at vi ville støtte lovforslaget. Jeg tror ikke, man helt kan komme væk fra fiksering. Men jeg vil bare gøre opmærksom på, at det også kan blive brugt som aflastning for personalet. Det var vel ikke det, der var tanken.

Jeg vil også godt pege på det, flere var inde på, nemlig den, jeg havde nær sagt tvangsmedicinering, der foregår. Jeg ved godt, at der står i lovforslaget, at lægen skal snakke med patienten om det, men hvad forstår denne af alle de fine fagudtryk? Hvorfor er man på de psykiatriske afdelinger her i landet så bange for at tage healere eller andre ind i behandlingen? Det har vist sig mange gange, at healere eller andre har haft gode resultater med helbredelse, frem for at man fuldstændig sløver folk med medicin, når man mange gange ikke ved, hvilken bivirkning den har. Derfor ville jeg håbe på, at vi kunne komme frem til, at det bliver lidt mere behandling.

Der er visse ting i den skriftlige fremsættelse, jeg ikke rigtig forstår. Der står her, at der skal oprettes patientråd. Det mener jeg allerede man har, og jeg mener også, at der bliver afholdt patientmøder. Det mener jeg at der bliver allerede, det er en god ting. For min skyld kan det da godt stå her, men jeg mener ikke rigtig, det er noget.

Det allersidste, jeg vil sige, er om de tilsynsførende patientrådgivere, der skal ind. Det er muligt, det er nødvendigt med sådan en, jeg vil ikke afvise det, men jeg ville måske hellere have lidt mere personale, så man undgik at fikserer så meget, som man gør.

Kristian R. Kristensen (KRF):

Jeg mente ellers, at hr. Poulsgaard plejede at kalde tingene ved deres rigtige navn. Der er her tale om sindssygdom, og det kan man selvfølgelig også kalde psykiatrisk syge.

Det foreliggende lovforslag har til formål at tilvejebringe en forbedring af de sindslidendes retsstilling i forbindelse med indlæggelse, ophold og behandling på psykiatrisk afdeling i tilfælde, hvor anvendelse af tvang kan komme på tale. Det er grundlaget for det forslag, der er fremsat.

Som udgangspunkt må vi konstatere, at loven drejer sig om sygdomme. Man kunne ønske, at den også omfattede tilstande, der både kvalitativt og kvantitativt ganske kan ligestilles